

[Ingomar Petersen.]

tilfredshed, at man på et tidspunkt vil fremsætte lovforslag om en sådan ordning.

Jeg tror nok, vi i alt for mange år i dansk byggeri har manglet den nødvendige styring af byggeriet. Derfor er det nødvendigt at få indført en obligatorisk forhåndslåneordning, fordi en sådan ordning vil være det eneste og bedste instrument inden for den del af byggeristyringen, selve finansieringen, som vi kan finde. Tidspunktet for indførelse af en sådan ordning skal vi naturligvis drøfte for at finde det bedst tænkelige tidspunkt at indføre den på. Hvis ikke vi får indført den i en periode, hvor der er ligesom lidt dæmpning på obligationsudstedelsen eller vi selv kan være med til at lave en sådan dæmpning, får vi den aldrig indført, og vi vil fortsætte med, at det at bygge hus i Danmark er som at spille på galopbanen. Der kan man tabe eller vinde mange penge. Tabene og gevinsterne i dette specielle danske obligationslotteri drejer sig virkelig om helt anderledes store beløb end omsætningen på alle landets galop- og travbaner. Er en bygherre uheldig i det nuværende obligationslotteri, straffes han med en høj boligudgift i de næste måske 30-40 år, og er bygherren heldig, belønnes han med en tilsvarende lavere husleje i resten af levetiden.

Vi har et system her i Danmark inden for finansieringen, som ikke er holdbart. Vi mangler i allerhøjeste grad en styring af vort byggeri. Vi må have denne styring, vi må have den nødvendige politiske beslutningskompetence til at indføre styringen. Jeg håber, at boligministeren også er enig med det radikale venstre i disse synspunkter, og jeg håber, at når overvejelserne nu i løbet af sommeren bliver tilendebragt, bliver der ikke tale om nogen frivillig forhåndslåneordning, men så træffer man fuldt ud en beslutning om en obligatorisk forhåndslåneordning.

Kaj Hansen (DKP):

Jeg skal ikke sige mange bemærkninger til dette lovforslag.

Alle ved jo, at det tonser så uendelig lidt i forhold til den bolig- og byggesituation, vi har i dag. Det er, ligesom regeringen gerne over alle sine forslag vil sætte ordet beskæftigelse. Det gælder også dette lovforslag. Det er faktisk ikke så rart, når man skal

tage stilling til et lovforslag, at man så skal til at stille sig selv spørgsmålet: skader det, eller skader det ikke? Det havde været bedre at kunne stille spørgsmålet: gavner det her virkelig, eller gavner det ikke? Og da jeg ikke har kunnet finde frem til, at det skader, må jeg sige, at vi kan tiltræde lovforslaget med de bemærkninger, boligministeren har lagt i det, men man skal ikke give det ud for ret meget andet, end det er.

Jeg er sådan set enig i, at når det drejer sig om forhåndslån, bør det være en obligatorisk foranstaltning, og det eneste, der nu kan ligge i et spørgsmål om en frivillig ordning om forhåndslån, er i virkeligheden det, om der skulle være nogen bygherre i øjeblikket, som ikke vil sætte noget byggeri i gang, fordi han er bange for et stort kurstab, eller fordi han er bange for, at det renteniveau, vi har i dag, skal blive højere om et år eller to, når den endelige belåning finder sted.

Ud fra denne — det vil jeg indrømme — meget spinkle begrundelse, kan man sige, at der kan ligge lidt positivt i lovforslaget, men vi skal næppe gøre det til ret meget andet, end det er. Det er jo også sådan, at lovforslaget er blevet barberet undervejs, så jeg kan sige, at vi vil ikke lægge nogen hindringer i vejen for lovforslagets gennemførelse.

Wilhelm (VS):

Det er anført i betænkningen, at VS ikke støtter ændringsforslag nr. 1 og nr. 2. Det er altså en af den slags ting, der sker i disse dage, hvor det går jækla stærkt. Det er ikke rigtigt, vi kan godt stemme for både ændringsforslag nr. 1 og 2.

Men det væsentlige i dette lovforslag er jo introduktionen af den frivillige forhåndsbelåning. Her er vi af den opfattelse, at overgang til forhåndslån under alle omstændigheder medfører nogle meget svære problemer, idet man i én og samme periode har en dobbelt emission af obligationer, nemlig i kraft af færdiggjort byggeri, som er finansieret på traditionel vis, og hvor obligationerne skal på markedet efter færdiggørelsen, og så dette overlap med forhåndslån til nye igangsættelser, hvor man uundgåeligt ved en sådan overgang vil komme ud i den situation, at der bliver en periode på et til to år med en dobbelt udstedelse af obligationer med de virkninger, det uundgåeligt vil få for renteniveauet. Det er i sig selv uheldigt. Man kan